

El ministre Illa, llaurador discret de confiança

Mà dreta d'Iceta i bregat en política municipal, ha estat una peça clau per establir el PSC i per tancar el govern de Barcelona amb Colau, la investidura amb ERC i la Diputació de Barcelona amb JxCat

Salvador Illa, a la seu del PSC | Bernat Cedó

Matinada del 6 de novembre del 2016. L'intent de consensuar la nova direcció pilotada per Miquel Iceta arriba a tal punt de tensió que Núria Parlon s'aixeca de la taula. El flamant primer secretari, que ha guanyat les primàries amb un 54% del suport, necessita un secretari d'Organització en un moment clau per al PSC. Les turbulències amb el PSOE han arribat al punt àlgid arran de la defenestració de Pedro Sánchez i de l'abstenció, no secundada pels socialistes catalans, a la investidura de Mariano Rajoy. Iceta necessita un número dos d'ordre i amb mà de ferro per revifar el partit. El nom de consens és Salvador Illa, però Jaume Collboni es resisteix a deixar marxar el seu cap de gabinet en un moment en què han aconseguit entrar al govern de Barcelona.

Finalment, davant la impossibilitat d'acordar un nom alternatiu -l'excalcalde de Badia del Vallès José Luis Jimeno o la diputada Assumpta Escarp-, el líder del PSC a Barcelona es veu abocat a cedir a qui considera una peça cabdal del seu equip i dirigent que aplegava més confiança. Com determinant ha estat la seva gestió a la sala de màquines del PSC per entendre l'evolució del partit en els darrers tres anys. Salvador Illa (La Roca del Vallès, 1966), ha estat la mà dreta d'Iceta, amb qui ha treballat colze a colze per establir, cohesionar i fixar una línia ascendent d'un PSC empetit per les escissions patides.

Illa ha estat la mà dreta d'Iceta en els darrers tres anys, amb qui ha treballat colze a colze per establir, cohesionar i fixar una línia ascendent d'un PSC empetit per les escissions patides

Ara, és Pedro Sánchez qui l'ha cridat a files per formar part del nou govern espanyol com a ministre de Sanitat i és Iceta qui no el deixarà marxar de l'àrea d'organització del partit. S'espera, de fet, que compagini el ministeri amb el seu paper orgànic. El PSC veu en ell un dirigent de forta càrrega política en una etapa on Catalunya serà un dels focus principals del nou govern espanyol. El futur ministre ha estat també una de les peces de la cuina de l'acord entre el PSOE i ERC, fet que Sánchez valora especialment. Va ser també l'encarregat del pacte amb Junts per Catalunya (JxCat) per governar la Diputació de Barcelona, així com un dels principals negociadors per tancar l'acord amb Ada Colau al govern de Barcelona.

*Si hi ha una expressió que el caracteritza, explica Miquel Iceta a **NacióDigital**, és "prudència!"*

Illa, bregat en la política municipal -va ser alcalde de la Roca del Vallès de 1995 a 2005, municipi on va començar a ser regidor amb només 21 anys- ni és avesat a la retòrica barroca ni a les extravagàncies. Persona d'ordre, prefereix les posades en escena sòbries i mesura al mil·límetre les seves paraules sense estirar-les en el temps de forma innecessària. Moderat, discret i sòlid són tres dels adjectius que més utilitzen des de la cúpula del PSC per definir Salvador Illa. Si hi ha una expressió que el caracteritza, explica Iceta a **NacióDigital**, és "prudència!". El líder del PSC el considera "fiable i de total confiança", motiu pel qual és un dels seus principals escuders, un càrrec al qual, asseguren dirigents del partit, hi ha arribat sense padrins d'etiqueta.

S'espolsa ràpid de sobre les preguntes supèrflues -o les que vol defugir respondre- i és partidari d'acabar ràpid amb les especulacions. A primer cop d'ull se li atribueix serietat i de paraula mesurada i, a voltes, seca. Fins i tot a l'hora de gestionar internament el partit, on prioritza la gestió eficaç encara que això suposi executar decisions que no siguin benvingudes per tothom. Però en la curta distància i en l'ambient distès, asseguren els que el coneixen de prop, "té un afinat sentit de l'humor". Humor "britànic", puntualitzen. Si en una feina ha destacat en els darrers mesos un cop establitzada la formació ha estat en el disseny de l'estratègia del PSC.

El cap de gabinet que Collboni no volia deixar marxar

Llicenciat en Filosofia -bé podria fer seva la frase de Tales de Milet "sigui el teu oracle la mesura"-, combina l'afició a la reflexió amb la de treballar la terra. Fins fa pocs anys cuidava un hort a casa seva, però les circumstàncies polítiques l'han portat a cuidar de l'hort del seu partit, on des de la discreció s'ha anat llaurant la confiança de la cúpula i dels quadres mitjos. Té també un màster d'economia i direcció d'empreses de l'ese i, de fet, va ser director de gestió econòmica de l'Ajuntament de Barcelona entre 2010 i 2011, quan Jordi William Carnes era tinent d'alcaldia.

Durant el mandat de Xavier Trias va exercir de coordinador del grup municipal del PSC i, després, puntal de Jaume Collboni. "Va ser el meu primer col·laborador. Quan havien passat

tres setmanes, ja l'havia ascendit a cap de gabinet", explica l'actual primer tinent d'alcaldia, que no estalvia elogis per definir al cap de gabinet que no volia deixar marxar. Collboni destaca també d'Illa l'"eficàcia" i la seva "forta consciència" de pertànyer a un projecte col·lectiu. "És molt poc personalista", sosté.

Però precisament hi ha qui considera que aquesta característica va en detriment de les possibilitats de ser algun dia candidat, per exemple, a unes eleccions catalanes. No són pocs qui dins del PSC el veuen com a relleu de Miquel Iceta al capdavant de la primera secretaria però, al mateix temps, plantegen que, en un futur, potser s'haurà de valorar la separació d'aquesta figura de la de candidat a la presidència de la Generalitat.

Sobre el conflicte amb Catalunya ha estat sempre clar i contundent a l'hora de tancar la porta al dret a l'autodeterminació i sever contra el rumb dels independentistes. De la mateixa manera que, en els darrers dies, s'ha pronunciat en contra de l'amnistia i de l'indult dels dirigents independentistes empresonats. L'afirmació va despertar recels a ERC, que demanen als socialistes que a la mesa de negociació surtin de "l'immobilisme".

Ministre d'alta càrrega política que portarà l'organització del PSC

En el congrés que el PSC va celebrar fa tot just un mes, Illa es va consolidar com a figura clau de la cúpula d'Iceta. "El Miquel, ell i jo ens entenem a la primera", explica Eva Granados, viceprimera secretària del PSC. La també portaveu al Parlament, Iceta i Illa són el trident que en aquests moments comanden els socialistes catalans. A més d'organització, Illa va sumar la carpeta d'acció electoral.

Ha dirigit, de fet, les campanyes de les eleccions del 2019. L'objectiu és que ara segueixi compaginant el ministeri amb aquesta responsabilitat orgànica que té com a repte a curt termini l'eventual avançament electoral a Catalunya. Al conclave ja es va reforçar l'àrea d'organització preveient un escenari com aquest. A més, de Sanitat ja no en dependrà Consum, que estarà sota la batuta del líder d'Esquerra Unida, Alberto Garzón, fet que facilita a Illa compatibilitzar les dues responsabilitats. ?El fet que assumeixi la cartera de Sanitat permet als socialistes catalans reivindicar l'obra d'Ernest Lluch, dirigent del PSC assassinat per ETA l'any 2000, considerat un dels pares de l'actual model de sanitat pública. Tot i això, Illa no ha tingut en la seva trajectòria vinculació amb el món sanitari, motiu pel qual el seu nomenament ha sobtat en el col·lectiu de metges i personal sanitari.

Abonant el terreny de les confiances com qui abona l'hort, Illa recull fruits de les confiances teixides: la d'Iceta, que l'ha fet el seu número dos; la de Sánchez, que el fa ministre; la dels comuns, amb qui va acordar el govern de Barcelona; la d'ERC, amb qui ha negociat la investidura i la mesa de negociació i també la de JxCat, que van confiar-hi per governar la Diputació de Barcelona.

Fora de la política, a Illa li agrada llegir novel·la històrica i mantenir-se al dia dels corrents de pensament. També córrer, fet que, en canvi, desestima de la seva praxis política. "Donem-nos uns dies", acostuma a dir sovint per defugir de valoracions precipitades. De fet, fins aquest dijous, titllava d'"especulació" que es parlés d'ell com a ministrable. Conegués ja o no el seu destí, acostuma a acollir-se a la prosa filosòfica de Baltasar Gracián quan deia que "la discreció en parlar importa més que l'eloqüència".